

Temetkezési biztosítás, vagy a hit gyümölcse?

Néhány éve furcsa reklámhirdetésre lettem figyelmes. Temetkezési biztosító hirdette magát. Egy diszkrét hang arra hívta fel figyelmemet, megoldja életem utolsó nagy problémáját. Arra bízott, megoldja leendő halálom okozta gondokat. Még precízebben fogalmazva, ha a fájdalmat nem is, de legalább az anyagi terheket levehetem szeretteim válláról. Kössek temetkezési biztosítást! Előnyös megoldás, arra az esetre, ha testem nem várt gyorsasággal idő előtt távozik. A visszafogott, méltóságteljes szignál ráébresztett, én sem lehetek kivétel, hisz mindenki ilyen nem várt módon, túlságosan hamar távozik. Még nem kötöttem meg életem utolsó biztosítását, de azóta is, töprengök róla. Vajon mi indít embereket ilyen szerződésekre? A vállalkozókat nyilván az üzlet, ez nem is kétséges. De az ügyfeleket? A síron is túlélő szeretet, amely le akarja venni a gyermekek válláról a terheket? Vagy inkább, – leírni is nehéz, – a félelem attól, hogy vajon minden rendben lesz-e? Megkapják-e a kívánt végtisztességet? Sajnos egymástól elidegenedő világunkban már erre is gondolni kell.

A fent vázoltak talán el is felejtődtek volna bennem, ha néhány nappal ezelőtt, a gyülekezeti elnökségek számára rendezet konferencia egyik felszólalója, fel nem idézi ezt a bizzarr gondolatot. Miből él az egyház? Anyagi kérdésekről folytattunk eszmecsere. Az egyházfenntartói járadékok mindig is sok vitára okot adó kérdéseit taglálva valaki így fogalmazott: „sokan vannak olyanok, akik csak azért fizetik az egyházfenntartást, hogy tisztességgel eltemessék őket”. Talán nem is foglalkoznék ekkora terjedelemben e kérdéssel, ha magam már nem hallottam volna hasonló gondolatot. Lehetséges volna az, hogy evangélikus testvéreink számára az egyházfenntartás sok esetben egyfajta temetkezési előtakarékoság, biztosítás volna,

amelyet nem önként, hanem félelemből fizetnek? Ugye nem így van! Itt azonban megragadom a lehetőséget, és sietek megnyugtani minden kedves olvasót, ha volna ilyen félelme, soha nem tettem az egyházi temetés feltételül a rendezett egyházfenntartást.

Nekem, mint Isten szolgájának kötelességem, s a Tőle kapott tehetség, erő szerint feladatom a Jézus Krisztus feltámadásáról szóló jó hír, az evangélium megszólaltatása. S ezt a tőle kapott elhívást nem tilthatja meg nekem semmilyen emberi szokás vagy rendelkezés!

S, hogy egyetlen nyitott kérdést se hagyjunk, válaszoljuk meg azt is, miből él az egyház. Az egyház éppen úgy, mint az igaz ember, a hite által fog élni (Rm1,17; Hab2,4). Azokból az önként befizetett összegekből, és nem kényszerrel kihajtott adókból, melyeket a hitükben megerősödött egyháztagok felajánlanak szerény köszönet és hála gyanánt egyházunk Urának, a feltámadott Krisztusnak. Amit így adni tudunk, legyen az, az özvegyasszony minden vagyona, a két fillér, vagy jövedelmünk néhány százaléka, úgyszólván a tőle kapott ajándékokból van. Hisz övé minden az erdő vadja és a földkerekség minden

gazdagsága, s mi is az övéi vagyunk, mert a drága árat Ő már rég megfizette értünk a Golgotán. Ezért a test eltemetetéséről való aggodást, a róla való körülményes gondoskodást megelőzheti a hála és az öröm, hogy Isten Jézus Krisztus által egykor majd egy új testet és egy új, megtisztított, félelmek nélküli életet ad nekünk.

Szarka István

Túrmezei Erzsébet

KÖZELEBB AZ ÚRHOZ!

*Bár tűnnek az évek,
Percek elsuhanak,
aki Krisztus híve,
ó, milyen jó annak.
Minden óra multán
egy az, amit érez:
Közelebb az Úrhoz!
Szerető szívéhez*

*Mindenen keresztül:
napsütésen, vészen,
míg nem fénylő arca
felragyog egészen,
míg nem az utolsó
árny is semmivé lesz:
Közelebb az Úrhoz!
szerető szívéhez!*

*Őbenne nyugodva,
Őbenne pihenve.
mit árt, ha vihar zúg
bősz birokra kelve.
Keblén a lélek
szent nyugalmat élvez.
Közelebb az Úrhoz!
Szerető szívéhez!*

Tartalom	Oldal
Óvodánk hírei	2
Kérdőívek kiértékelése	3
Munkatársaink bemutatása	4
Egy látogatás margójára	5
A presbitérium hírei	6

Evangelikus óvoda a gyermekekért

Farsang

A 2003-as év programjának kialakításában is óvodánk a szülők igényeit, gyermekek érdekeit, életkori sajátosságait szem előtt tartva alakította programját. Ennek függvényében szerveztük meg óvodás farsangunkat.

„Elmúlt a rövid farsang, de mi azt nem bánjuk...”

Az Evangelikus Óvoda 2003. február 7.-én megtartotta a farsangi bálját. Minden évben szokás, hogy beöltöznék a gyerekek, ez idén sem volt másképpen.

Szép, esztétikus, saját kezűleg készített ruhákkal örvendeztették meg egymást a gyerekek (pirlangó, Piroska, katona, vadász...).

A farsangi hangulat reggel 8 órakor elkezdődött és 12-ig meg sem álltunk a táncban. Két csoportunk lehetőséget nyitott arra, hogy az egyikben sütizzunk, ropogtassunk a finomságokból, a másik csoportban pedig zavartalanul táncoljunk. A csoportos, és egyéni fényképezkedés idén elmaradt a felhőtlen, zavartalan szórakozás érdekében. (Tavasszal szeretnénk ezt bepótolni)

A farsangi multság után, a gyerekek nagyon készülnek a következőre, hiszen még haza sem mentünk, már azon törték a kis fejüket, hogy minek öltözzenek be a jövő évben. Tehát csak ezért nem bántuk, hogy „Elmúlt a rövid farsang...”

Ezúton szeretnénk megköszönni a szülőknek, hogy biztosították a jó hangulat mellé a rengeteg sütit, üdítőt, szörpöt, és magnókazettákat, valamint a saját készítésű jelmezeket.

Molnár Zsófia

Úszás

A lehetőségeket kihasználva, az Élő Kövek Alapítvány támogatásával sikerült óvodánk gyermekeinek megszervezni a móri uszodában az úszásoktatást.

Február 13.-tól óvodánkban úszásoktatás indult. Tíz alkalommal egy órát foglalkoznak a gyerekekkel a móri uszodában. Óvodánkból 17 gyermek vesz részt az oktatáson.

Nagyon lelkesek a gyerekek, szülők egyaránt. Köszönjük a szülőknek a segítséget. Már az első foglalkozás után azt számolgatták a gyerekek a buszon, hogy már csak 7-et kell aludni, és megint jöhetünk. Gyermeikenként 3000 Ft-ba kerül a tanfolyam.

Köszönet az Evangelikus Egyház Élő Kövek Alapítványának, mivel 80000 Ft-tal hozzájárult a gyermekek úszásoktatásához, buszkielégítéséhez.

Osgyán Gáborné

Fejlesztési terveink a jövőre nézve

Óvodánk gyarapodó gyermeklétszáma késztetett bennünket, óvodapedagógusokat arra az elgondolásra, hogy az óvodaudvar eszközkészletét fejleszteniünk kell. Igyekeztünk olyan mozgásfejlesztő és egyéb elemeket kiválasztani, melyekkel a gyermekek szívesen játszanak majd. Található benne: homokozó, babaház, mérleghinták, mászóakák, csúszda, lengőhinta, mászókötel, vonat, hajó kombinált rácsos + hálós mászóakával.

Mára már örömmel mondhatom, hogy az „óvodai játszótér” tervei elkészültek (110 000FT-ért) mely igazán minden mai előírásnak és igénynek maximálisan megfelel. S ami a legfontosabb a gyermekek igényeihez mérten tervezettek, s szolgálják majd mozgásigényük kielégítését és fejlesztését. Emellett elősegítik az elmélyült játék, közösségi kapcsolatok kialakulását. S nem utolsó sorban esztétikus kivitelezésükkel, reméljük üde színfoltjai lesznek életünknek, s még barátságosabbá, gyermekközelibbé teszik óvodánk környezetét. Előre is köszönjük a felajánlott segítséget, hiszen a kivitelezői munkálatokat, az összeállítást, összeszerelést Pácser Imre /óvodásunk nagypapája/ vállalta.

Ehhez várjuk majd a szülők, apukák együttműködő segítségét, hogy óvodásaink minél előbb birtokukba vehessék a várva-várt játszóudvart.

Családi nap tervei

A szülőkkel való jó kapcsolat, valamint testvér közösségek barátságának ápolása érdekében Óvodánk tervei között szerepel június 7-én családi nap szervezése a Kisgyóni turistaközpont területén.

Szeretnénk ezzel a nappal kifejezni hálánkat és köszönetünket óvodánk szülői közösségének a sok segítségért, támogatásért, melyben óvodánkat, az óvodapedagógusokat részesítették. A társadalmi munkákon való önzetlen részvétellel, óvodásbál megszervezésével, az úszás és színházlátogatások alkalmával nyújtott gyermek-felügyeleti, kísérői segítségükkel.

A családi napra a Várpalotai Evangelikus Keresztyén óvoda gyermekeit, és szüleiket várjuk szeretettel. Igyekszünk változatos programokkal meghitté, érdekessé és élvezetessé tenni ezt a napot, hogy minden korosztály jól érezhesse magát. A családi összejövetelt az Evangelikus Templomban megtartott reggeli istentisztelettel indítjuk, majd a Kisgyóni Bányász házban és sportpályán szeretnénk változatos programot kínálni a résztvevőknek.

Játékos bibliai vetélkedővel, sport és akadályversenyekkel színesítve. Természetesen az apukák futballmeccse sem maradhat el. A délután folyamán rövid erdei túrát szervezünk a csodálatos környezetben. A szeretetvendégséget pedig közös énekléssel fejezzük be.

Reméljük, hogy az Országos Egyház által meghirdetett pályázaton sikerül némi anyagi támogatást elnyernünk, hogy ez a tervezett program még színvonalasabban valósulhasson meg.

Dreska Lajosné

A kérdőívek általános kiértékelése

Első soron szeretnénk köszönetet mondani mindenkinek, akik időt szántak a levelünk elolvasására és kitöltve visszajutatták hozzánk az íveket. A beérkezett anyag mennyisége, ugyan várakozásunkon alulmaradt, de elmondható, hogy szociológiai szempontból mégis értékelhető, reprezentatív mintával van dolgunk. Az alábbiakban vázlatos értékelést szeretnénk adni néhány főbb kérdésre, az alább felsorolt pontok figyelembe vételével. A részletes és százalékos kiértékelést remélhetőleg a március 23.-i közgyűlésünk időpontjára már el tudjuk végezni.

Az anyagiakról:

1. Egyház Fenntartói Járulékot érintő kérdésről elmondható, rendkívül nagy a szórással találkozunk. A számszerű összeget említők 2000Ft-tól, 5000Ft -ig terjedő javaslatokat tettek, a százalékos arányt megfogalmazók részéről 0.5%-tól 2%-ig terjednek a javaslatok.

2. „Mivel tudna hozzájárulni az egyháza fenntartásához?” Társadalmi munkát jelezték a legtöbben és a fontosnak tartott egyházi célokra való adakozást.

Az istentiszteletek látogatásáról:

3. Milyen gyakran jár istentiszteletre? A válaszokból kiderült, leginkább azok küldték vissza a kérdőíveket, akik heti rendszerességgel járnak istentiszteletre.

5. A „miért nem jár istentiszteletre?” kérdésre adott válaszok.

Azok közül a kevesek közül, akik nem rendszeresen járnak istentiszteletre és kitöltötték az íveket, gyakran az időhiányt és az egészségügyi állapotot jelölték meg távolmaradásuk okai között. Egyéb személyes okokat is megjelöltek, mint például lelki motiváció hiánya, vagy más istentiszteleti lehetőségek, pld. Rádió keresztyén közvetített istentisztelet. Kritikával illették többek között a korábbi istentiszteletek alkalmain jelentkező anyagi hangvételt, a liturgiában történt változtatás kísérletét, pld. a Niceai Hítvallás elmondásának erőltetését.

A lelkészek munkájáról:

6. „Elégedett-e a lelkészek egyházközségi munkájával?” Túlnyomó többségben elégedettségüket fejezték ki, csak kevesen jelölték a részben elégedett választ és még kevesebben nyilvánították ki elégedetlenségüket.

Az elégedettséghez nem fűztek magyarázatot. A részben elégedett válaszolók például a következőkkel indokolták véleményüket: a gyermek és ifjúsági területen, szerintük korábban elmélyültebb munka folyt. A családlátogatások hiányát említették még az orvosolandó feladatok között. Több énekkari szolgálatot látnának még szívesebben. Megértő jelleggel jegyezték fel, továbbá a lelkészek időhiányát is.

Megköszönve a támogatásukat, az építő, segítő jellegű kritikákat, néhány megjegyzést szeretnék fűzni a fentiekhez. A családlátogatásokat érintő kritikát teljesen jogosnak érzem. S talán a 2002. évi lelkészi jelentésemben leírt

számok jelzik, az előző évekhez viszonyított pozitív változásokat is.

A gyermekmunka területe a korábbi évekhez képest jelentősen átalakult. Részben intézményesült, az óvodánk területén jelenleg 52 gyermekkel intenzíven foglalkozunk. Ez a heti rendszerességgel tartott hittanoktatáson kívül óvadás istentiszteleteket, és a mindennapi élet keresztyén értékeinek a gyakori és rendszeres megjelenítéseit jelenti. Iskolánkban ez év őszétől két pedagógus és két lelkész oktatja a gyermekeinket, a béketelepen heti két alkalommal tartunk foglalkozásokat a templomtól távol élő gyermekek részére, másodkántorunk vezetésével. Vasárnapi Gyermek Biblia órát tartunk szintén a gyülekezeti tagjaink segítségével. Az ifjúság számára valóban lehetne több alkalmat szervezni, mert előfordult már, hogy más községi elhelyezkedésem miatt ezek a foglalkozások elmaradtak. Ezt a gondot egy arra alkalmas segítő bevonásával, szeretnénk áthidalni. (Szarka István)

A változás és változtatások szükségességéről:

7. Más személy részvételét az istentiszteleti szolgálatban a válaszadók közül fele-fele arányban támogatták, illetve elleneztek.

9. Szükségesnek érzi-e a gyülekezet lelki megújulását? *A választ adók nagy többségben támogatják a lelki megújulást.*

10. Szükségesnek tartja-e az egyházi épületek hosszú távú korszerűsítését? Csak igen kevesen elleneznek az épületek korszerűsítését. Sok értékes javaslatot kaptunk az új épület esetleges funkcióiról. Ezek között a vendégszoba, nyugdíjas klub, számítógép terem, információs központ, kismama klub, öregotthon, szálláslehetőség, alkoholelles klub, kiállító terem és egy új óvoda épülete is szerepelt. A sok felvetés közül az óvoda, szálláslehetőség és idősekkel foglalkozó javaslatok jelentek meg a legmarkánsabban.

A november 23-i templomszentelési ünnepünket követő bemutatón már a gyülekezetünk szélesebb rétege megismerhette azt a látványtervet, amely egy lehetséges megoldást jelenthetne. (Szabó Zoltán, Szarka István)

Lapzárta után kaptuk a hírt Országos Irodánk igazgatóját felkereső lelkészünktől, hogy ifj. Hafenscher Károly igazgató úr a látványtervekhez melléket költségelőirányzatot és megvalósíthatósági ütemtervezést megtekintve, az elkövetkezendő négy év országos tevékenységei között reális és anyagilag is támogatandó feladatok között tartsa számon építkezési terveinket.

Részletek, a Nyugati (Dunántúli) Evangélikus Egyházkerület 2003. évi munkatervéből.

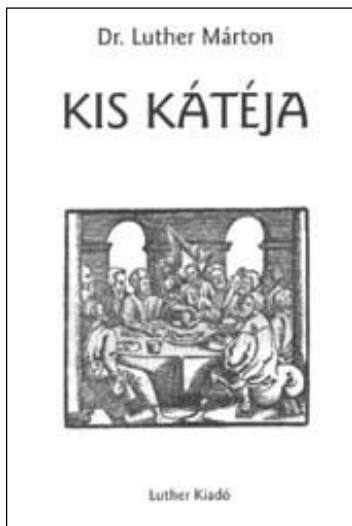
- Május 18. Kaposvár: Egyházkerületi kórustalálkozó
- Június 11-13. Gyenesdiás: Egyházkerületi lelkészevangélizáció
- Június 28. Székesfehérvár: Országos evangélikus találkozó
- Október 18. Várpalota: Egyházkerületi pedagógusnap
- November 15. Veszprém: Munkatársképző nap
- Később eldöntendő időpont, Sopron – Zerge u.: Házasság hétvége

Iratterjesztésünk

Kedves Testvéreim! 2002. októberében, egy presbiter gyűlés keretében megbízást kaptam az iratterjesztésre!

Ez nagyon szép, de egyben nehéz feladatot jelent. Önként vállaltam el, mert úgy éreztem, hogy itt tudom hasznossá tenni magam a gyülekezet számára. Nagyon hálás vagyok a presbiter testvéreimnek, hogy egy emberként mellém álltak. El kell ismernem azt is, hogy sokkal több örömet találtam ebben a munkában, mint azt előzetesen vártam! Itt elsősorban arra gondolok, hogy nagyon sok kedves és szimpatikus emberrel hozott össze a sors.

A karácsonyi könyvvásárlást Budapesten, a Deák-téri könyvesboltban kezdtük (Huszár-Gál). Nagyon figyelmes és udvarias kiszolgálásban volt részünk! Nagy gondossággal válogatták össze nekünk a gyermek és felnőtt könyveket, füzeteket. Hasznos tanácsokat kaptunk tőlük. Nagy türelemről téve tanúbizonyságot, mert másodpercenként kapkodtunk az új és újabb, szép és még szebb könyvek után. Felemelő érzés volt náluk vásárolni, mert a mi kedvünkért azon a szombati napon egy órával korábban nyitottak ki! Úgy éreztük, hogy a kedves fogadtatás nem csak a közelgő szeretetünnepnek szólt, hanem elsősorban nekünk.

Ez már bebizonyosodott azóta, mert a következő alkalommal, már régi kedves ismerősként köszöntöttek bennünket! (No de ne szaladjunk ennyire előre!)

A karácsonyi bevásárlásnál 58 700Ft értékben hoztunk el tőlük bizonyba könyveket. Ezt a nagy értékű készletet nem egészen egy hónap alatt sikerült kiárúsítani! (Kár, hogy nincs gyakrabban Karácsony!) Nagyon

büszke voltam a kedves vevőimre, ugyanis a 10, 20, de gyakran 50Ft borrávalóval 1600Ft plusz jövedelemre tettünk szert, amit az újságárusítási hiány pótlására fordítottunk. A jó Isten gondviselésének hála így visszajött a vámon, ami elúszott a réven!

Az idei esztendőben február elsején egy másik kedves bolttal is felvettük a kapcsolatot, és nagyon szép és értékes könyveket és bibliákat rendeltünk tőlük. A személyes tapasztalatom azt mondhatja velem, hogy a választék itt elmarad a Huszár-Gál könyvesbolt áruözöne mellett! Persze a terjesztésért járó szerződés megkötése esetén itt egy bizonyos %-ot kaphatnánk vissza a vételárból, ami nem utolsó szempont a mai drága világban.

Bármit is hoz a jövő, úgy érzem, hogy éppen ezért a feladatért érdemes dolgozni és élni. Lehet, hogy ez a küldetésem! Boldog vagyok, hogy szerény tudásommal szolgálhatom ISTENT és az embertársaimat.

Köszönetet mondok az Úrnak, mert szeret engem, és

erőt ad a munkámhoz! Kedves testvéreimnek, is szeretnék köszönetet mondani a türelmességükért. ISTEN áldását kérem rájuk, és ha bármilyen kérdésük, vagy kívánságuk van, szóljanak! Előre is köszönöm! Megtalálható vagyok a 413-042 vagy a 06-30-443 4452 telefonszámokon.

Testvéri szeretettel: Tóth Gyula

Brayer János polgári szolgálatos bemutatkozása

Az alábbi írással szeretnénk bemutatni egyházközségünkben január 3-a óta nagy meglepedésünkre szolgáló Brayer János testvérünket, akinek távlati terveire imádságos szeretettel kérjük Krisztus Urunk megszentelő kegyelmét.

Brayer János vagyok. 1984. július 22.-én születtem Székesfehérváron. Édesapám BM. dolgozó volt, alosztályvezetői munkakörből, alezredesi rendfokozattal ment nyugdíjba öt éve. Édesanyám egészségügyi dolgozó. Az én kiegyensúlyozott fejlődésem és édesapám hivatása gyakorlásának maradéktalan biztosítása érdekében otthon maradt a háztartásban.

Egy bátyám van, aki már tőlünk külön él feleségével és kisfiával. Én az általános iskolai tanulmányaimat korábbi lakhelyünkön Fehérvárcsurgón, majd Mórban a Szent Erzsébet iskolában végeztem. Középiskolás Győrben, a Czuczor Gergely Bencés Gimnáziumban voltam. Itt érettségiztem 2002-ben. Körülbelül ezzel egy időben, nyár elején költöztünk Balinkára. Itt egy régi parasztházat vetünk meg, melynek felújításában én is aktívan segédkeztem. Önellátó gazdálkodást folytatunk a házat körülvéve telkünkön.

2002 őszén döntöttem el, hogy mielőbb szeretnék katoná lenni, amely szolgálatomat 2003. január 3.-án meg is kezdettem itt Bakonycsernyén az Evangélikus Egyháznál. Bár katolikusnak kereszteltek, kb. 10 éve van kapcsolatunk a fehérvárcsurgói evangélikus gyülekezettel, ahol édesapám presbiter is volt. Hozzájuk jártam hittanra is. Jelenlegi lakóhelyünkön sajnos nincs evangélikus gyülekezet, így katolikus szentmisét hallgatunk. Elköltözésünk óta sem szakadt meg a kapcsolatunk korábbi lelki gondozónkkal, Bencze András esperes úrral sem. Minden pénteken eljárók az általa vezetett ifjúsági körbe Székesfehérvárra. Szintén tőle kaptam útrabocsátó áldást érettségim előtt.

Ez évi terveim körött szerepel, hogy megpróbálok felvételizni (legalább előfelvételi szinten) az Evangélikus Hittudományi Egyetemre Budapesten. Bár kicsit aggodom miatta, azért bízom az Úr kegyelmében, ha már egyszer idáig támogatott, akkor nem fog cserbenhagyni most sem.

Előreláthatólag december 1-ig fogok itt Bakonycsernyén szolgálni, mint polgári szolgálatos. Ez alatt az idő alatt, remélem minél több terhet tudok átvállalni a lelkész úrtól és a presbiterektől.

Isten segítségét kérem munkámhoz, és áldását a gyülekezetre.

Brayer János

Egy látogatás margójára

Egyházi törvényeink az egyházközségek ellenőrzését az egyházmegyék feladataul állítják. Ennek a kötelezettségnek minimum háromévente eleget kell tenni. Ezen előírásnak eleget téve beiktatásunk második évében, 2002 őszén elindultunk egyházmegyénk déli csücskétől lefelé egy vizitációs útra. Ezekre a látogatásokra általában kéthetente, csütörtökönként kerül sor, és az egyházmegye kibővített elnökségéből két tag és a megyei számvevőszék egy tagja vesz részt rajtuk.

Vegyes érzelmekkel fogtunk neki ennek a feladatnak, mely talán nem árulok el titkot, ha bevallom szolgálatunk kezdetekor sem a várható legkedvesebb kötelezettségek között szerepelt. Próbáltuk ezeket a gyülekezetekkel történő találkozásokat úgy előkészíteni, hogy semmiképpen ne keltessen olyan érzést, mintha a felsőbb hatalom „inkvizíciója” szállna ki. A vizit előtt egy hónappal kiküldünk egy tájékoztató levelet, melyben közöljük az időpont mellett a látogatás időbeosztását, és, hogy a gyülekezeti élet mely területeiről, milyen dokumentumokba, nyilvántartásokba szeretnénk betekinteni. Ezen kívül az őszi egyházmegyei közgyűlésen is tájékoztattuk egyházmegyénk népét a tervezett körútról, és annak tematikájáról.

Még mielőtt rátérnék a február 13. látogatásra, az azt megelőző tapasztalatokról általában, engedjenek meg egy pár gondolatot. Élményszámba menő öröm volt meg tapasztalni, hogy a gyülekezetek többsége nagy várakozással tekint a látogatás elé, melynek hangot adnak ottjártunkkor is. Munkájuk elismerésének, gyülekezetük iránti érdeklődésnek veszik látogatásainkat. Ha szép rendezett mederben folynak a munkák, azt büszkén tárják eléink, de nehézségeiket, pénzügyi, könyvelési, adminisztratív kötelezettségekben adódó problémáikat is szívesen osztják meg velünk. Egy-két esetben tapasztaltuk, illetve a gyülekezet őszintén tárta fel, hogy a sok feladat mellett bizonyos dolgok háttérbe szorulva az elmúlt években elmaradtak. De most a vizitáció kapcsán ezeket a kérdéseket is elő kellett venni, és így nem göngyölítik már tovább az elmaradásokat. Ami sok helyen megfogalmazódott, hogy a gyülekezetek mennyire ragaszkodnak lelkészeikhez. Nagy öröm volt látni, hogy ez a szeretet milyen aggodalmakat szül: Csak bírja tisztelendő úr ezt a sok munkát! Csak nehogy egy nagyobb gyülekezetbe elcsábítsák! Emiatt, a sok hittanóra miatt kellene valami segítség! Jó lenne, ha tudnánk ebbe a sok adminisztrációban valamit segíteni! Úgy gondolom az ilyen és ehhez hasonló megfogalmazások, sokat elárulnak egy gyülekezetéről, gyülekezet és lelkész viszonyáról.

Ami több helyen gondot okozott, az a szabályrendeletek határidőre történő elkészítése. Minden helyen most alkalom nyílik rá, hogy ezekről is szót ejtsünk, ezek szükségeségéről, és fontosságáról.

Rátérve a csernyei látogatás tapasztalataira, amit elsőként meg kell állapítani egyházmegyénk legnagyobb gyülekezetéről, hogy méreteihez méltó, sokrétű munka folyik a gyülekezetben. Természetesen ez nem volt teljesen újdonság számunkra, hiszen az elmúlt években is többször megfordultunk a gyülekezetben, és nem csak ünnepi alkalmakkor, hanem a tervezések, számadások tanácskozásain is. A nagy gyülekezet gondozása mellett most még a sári hívek gondozásának felelőssége is tisztelendő úr vállalt nyomja. Ebből a

szempontból is fontos, hogy a sári parókia minél előbb elkészüljön, és tudjanak saját lelkészt hívni, az ottani hívek. (Nem mintha mostani helyettesítő lelkészükhöz nem ragaszkodnának.)

Jó volt látni, hogy a kiterjedt tennivalók mögött sok segítő is áll. Az óvodánál meglévő külső rend sokat elárul a belsőről is, és remélhetőleg a gyülekezet is minél több áldást tapasztal e – nyugodtan mondhatjuk – új munkaág beindulásától. Az alapítvány is, a kitűzött céloknak megfelelően működik ezzel is kiszélesítve a mozgásteret a gyülekezeten belül és kívül. Az ellenőrzések kiemelt része a pénzügyek áttekintése, mivel számvevőszéki tag nem volt a viziten jelen, így ez a feladat rám hárult. Szép rendben precíz belső szabályozottságban történik a nem kevés pénz kezelése, és annak ellenére, hogy ezt többen teszik, egy kis tanulmányozás után ez a belső rendszer jól nyomon követhető, és úgy az állami, mint az egyházi jogszabályokban előírtaknak megfelelő. Ugyanez mondható el a presbitérium munkájáról. A döntések előkészítésétől, a megvalósuláson keresztül, jól nyomon követhetőek a történések. A jegyzőkönyvek tárgyilagosság, a határozatok szép rendben kezeltek. A lelkési hivatal adminisztrációjának ellenőrzését, jórészt esperes úr végezte, de mint ahogy az esti presbitériumi ülésen összegezte beszámolójában a tapasztaltakat ő is, hasonló rendet talált ezen a területen is.

Meggyőződésem, hogy a jó renddel elsősorban egyházunk Urának tartozunk elszámolással, hogy a ránk bízottaknak, hogyan tudunk megfelelni. Épületeink, pénzügyeink, mi magunk, hogyan tudjuk minél jobban szolgálni egyházunkat és annak felénk és a világ felé megnyilvánuló szolgálatát.

Emellett fontos a jó rend az egymás felé való elszámolásban is egymás megbecsülésének jeleként, és arról nem is beszélve, hogy ahol állami pénzek is kerülnek felhasználásra, még nagyobb a felelősségünk a pontosság és átláthatóság terén.

Végezetül köszönjük a gyülekezet szeretetteljes fogadását, konstruktív közreműködését. Urunk gazdag áldását kívánva kérjük a további szolgálatokat a gyülekezet minden tagjától.

2002. február 24.

Mészáros Tamás

Egyházmegyei felügyelő

A Bakonycsernyei Evangélikus Egyházközség Elnökségének állásfoglalása a háborús készülődésről.

Nem akarunk háborút! Aki kardot fog, kard által vész el.

Világpolitika (illusztráció Brayer János)

A presbitérium hírei

Egyházunkon belüli változásokról folytatott beszélgetések során presbiter testvérek egyetértettek abban, hogy legfontosabb a lelki megújulás. A gyűlések hosszú napirendi pontjainak megvitatása előtt ezért zsoltárokat énekelünk, együtt imádkozunk, kezdő áhítat formájában lelkészünk vagy meghívott vendégünk hirdeti Isten igéjét, áldást kér munkánkra.

Az elmúlt időszakban több ellenőrzés zajlott gyülekezetünkben. A Számvevőszék nem talált hibát egyházközségünk működésében. A Benis József elnök ismertette a vizsgálatról készült jegyzőkönyvet.

A templomszentelés alkalmából sok vendéget vártunk az ünnepi istentisztelet utáni szeretetvendégségre, ezért a presbitérium 150 db pohár beszerzéséről döntött, melyeket e szép alkalmon használatba is vettünk.

Ekkor érkezett felajánlás a Szlovák Kisebbségi Önkormányzat részéről, három szép mohakoszorúval kívánták tovább szépíteni templomunkat, hisz a régiek nagyon elhasználódtak.

2003. 02. 13-án egyházmegyei vizitáció alkalmából egyházmegyei vezetőink ellenőrizték nyilvántartásainkat, könyvelésünket, lelkészeink munkáját. A vizitáció estéjén tartott presbiteri gyűlésünkön Bence András esperes úr tartotta a kezdő áhítatot. Az emelkedett hangulat nem hagyott alább a vizsgálatok eredményének ismertetése közben sem, ugyanis dicsérő szavakkal illetve lelkészeink, önkéntes segítőink munkáját. Jegyzőkönyveink segítségével pontosan követhető, hogyan lesz egyházközségünkben javaslatból határozat, határozatból megvalósult cél. Majd az egyházmegye felügyelője ismertette a könyveléssel, pénzügykezeléssel kapcsolatban végzett vizsgálatok eredményét. Külön kiemelte a számítógéppel és kézzel párhuzamosan vezetett könyvelések egyezését, pontosságát.

Hosszas beszélgetés következett esperes úr és a presbiter testvérek között, melynek célja a rejtett problémák feltárása, tapasztalatok átadása, hatékonyabb információáramlás kialakítása.

Esperes úr is kíváncsian várta a közvélemény-kutatás részeredményeit. Megállapítottuk, a legtöbb kérdés tekintetében nagyon megoszanak a vélemények. Ilyen kérdésnek számít az egyházfenntartói járulék mértéke is.

Kérjük testvéreinket, amennyiben kérdésük, kérésük, javaslatuk van gyülekezetünk életével kapcsolatban, bátran forduljanak a presbiter testvérekhez, hogy gyűléseinken képviselni, ismertetni tudjuk azokat.

Az Úr Jézus Krisztus kegyelme, az Isten szeretete és a Szentlélek közössége legyen mindnyájunkkal. Ámen.

Kusicza Gáborné /jegyző/

Mindennapi tudomány

(Előadássorozat)

Az előadások csütörtökönként 17 órakor kezdődnek, helyszíne minden esetben a Polgármesteri Hivatal Tanácssterme

Március 13.

Dr. Süle Ferenc: Test- lélek- szellem harmóniája a mélylélektan tükrében.

Március 20.

Dr. Bányai Béla: A család szerepe, a felnőttek és gyermekek egészséges személyiségének kialakulásában.

Március 27.

Szarka Miklós: Agresszió

Április 3.

Dr. Bányai Béla: Konfliktusok keletkezése és kezelése.

Finnországi kirándulás

Testvérgyülekezetünkhöz készülünk Nivalába. Június 30-tól, július 9.-ig. Az autóbuzsós kirándulás részvételi költsége 51 000 Ft, amely magában foglalja az útközbéli szállás, az autóbuzs, és kompköltségeket. Jelentkezni az első részlet befizetésével (17 000Ft) lehet március 15.-ig. Létszám: max. 40 fő.

Egyházfenntartói járulékát, adományait befizetheti az ALBA Takarékszövetkezet helyi fiókjában is.

Meghívó

Szeretettel hívunk mindenkit a március 23-án tartandó közgyűlésünkre. (10.30) Témája a 2002. évi beszámoló.

ANYAKÖNYVI HÍREK

A keresztség szentségében részesült

✠ Kovács Dóra Kovács István és Földes Valéria gyermeke

A feltámadás reménységében kísértük utolsó földi útjára

✠ Kiss Ferencné 88

✠ Kalincsák Ferenc 51

✠ Sinkovics Jánosné 78

✠ Szok György testvérünket 54 éves korában.

Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg, mert megnyugosznak fáradozásaikból, és cselekedeteik követik őket.

BORVERSENYT TARTUNK BAKONYCSERNYÉN MÁRCIUS 14-ÉN 17 ÓRAKOR

HELYSZÍNE:
AZ EVANGÉLIKUS GYÜLEKEZET
DÓZSA GY. ÚTI GYÜLEKEZETI HÁZA.

A nevezéshez két palack 0.7 dl címkézetlen bor szükséges, amit a lelkeszi hivatalban kell leadni. **Nevezési határidő: március 13.**

Borbírálok: Smidéliusz Zoltán, Bognár Endre, Sólyom Gyula,

A Bakonycsernyei Evangélikus

Egyházközség kiadványa

Bakonycsernye Dózsa Gy. u. 1

Tel/fax: 22/592-001

Email: i.szarka@freemail.hu

Felelős kiadó: Szarka István, lelkész

Számítógépes szerkesztés: Csernyin Sándor

Email: cseryin@freemail.hu

Web cím: <http://church.lutheran.hu/bakonycsernye>